DENNÍK odvážneho bojka

TO JE ALE SMOLA

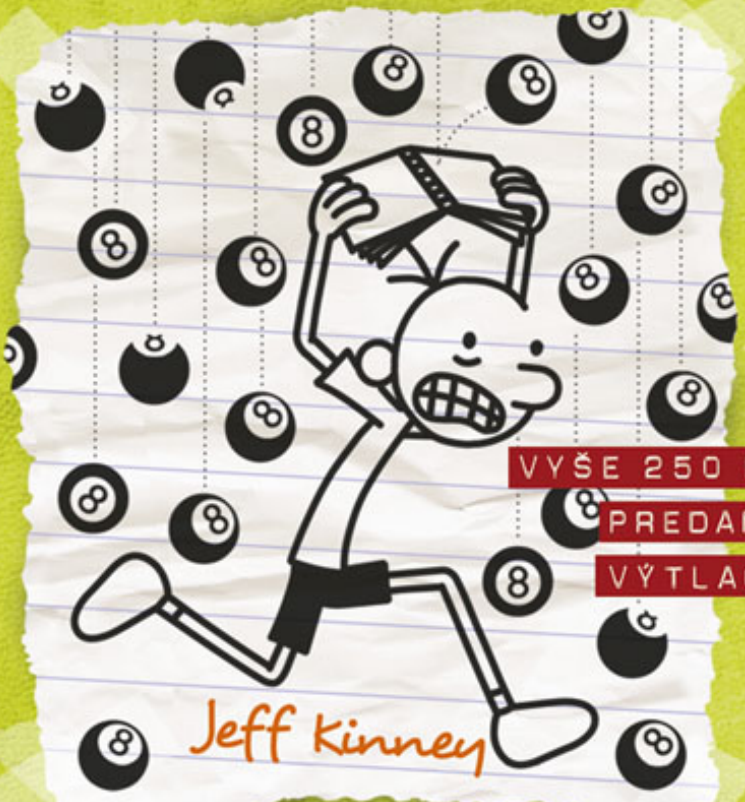

VYŠE 250 MILIÓNOV PREDANÝCH VÝTLAČKOV

Jeff Kinney

stonožka

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Toto nie je denník odvážneho bojka

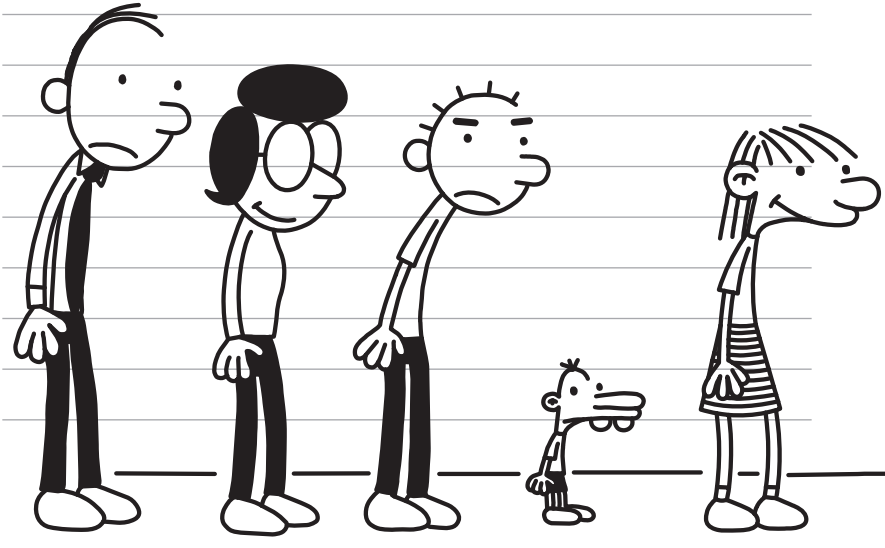

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 8

TO JE ALE SMOLA

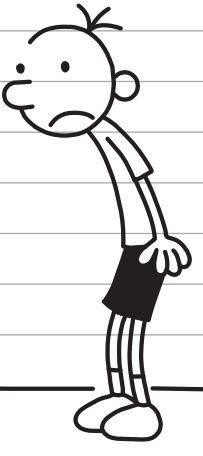

stonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
HARD LUCK

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2013 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
and the design of the book's cover are trademarks and trade
dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2013 by Amulet Books
an imprint of Harry N. Abrams, Inc. New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: HARD LUCK
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2016 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2016, 2020 by IKAR, a.s.

Z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid: Hard Luck
(Amulet Books, New York 2013) preložila Elena Guričanová.
Redigovala Dana Guričanová.
Obálku upravil Augustín Putera.
Technická redaktorka Helena Oleňová.
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 880. publikáciu v elektronickej podobe.
Tretie vydanie.
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava.

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1151-9

VENUJEM CHARLIEMU

MAREC

Pondelok

Mama donekonečna opakuje, že kamaráti prichádzajú a odchádzajú, ale rodina človeku zostane navždy. Ak sa nemýli, nemám sa veľmi na čo tešiť.

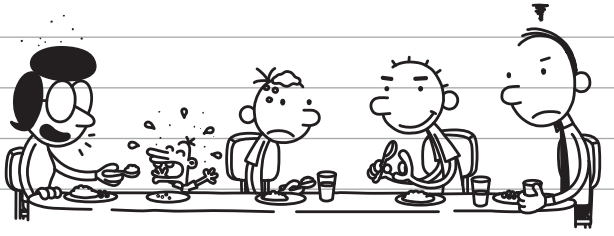

Svoju rodinu mám rád, ale asi nie sme stavaní na to, aby sme spolu naozaj žili. Neskôr, keď sa budeme stretávať len na sviatky, možno budeme navzájom vychádzať lepšie, ale kým všetci trčíme v jednom dome, je to trochu drsné.

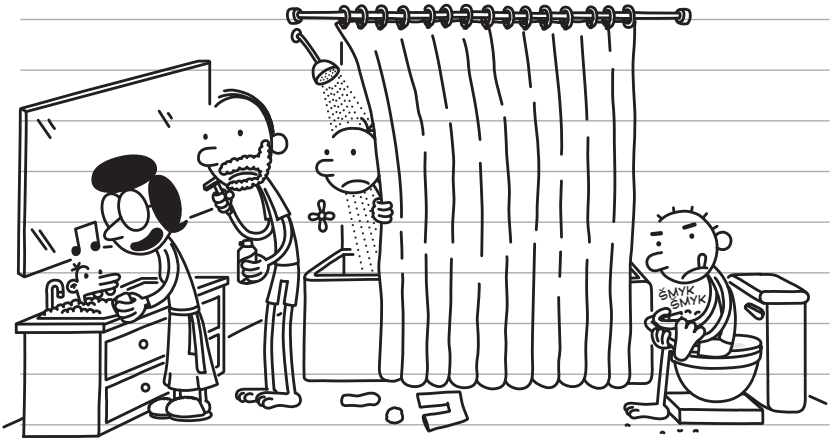

Divím sa, že mama v kuse tára o „rodinnom spolužití“, lebo ona sa so svojimi sestrami ktovieako dobre neznáša. Možno dúfa, že jej synovia dopadnú lepšie, keď nám to bude stále tĺcť do hlavy. Na jej mieste by som si nerobil veľké nádeje.

A možno sa len snaží zlepšiť mi náladu, aby som sa netrápil kvôli Rowleymu. Kamošili sme sa, odkedy sa prisťahoval na našu ulicu, ale v poslednom čase to medzi nami trochu škrípe.

Za všetko môže baba.

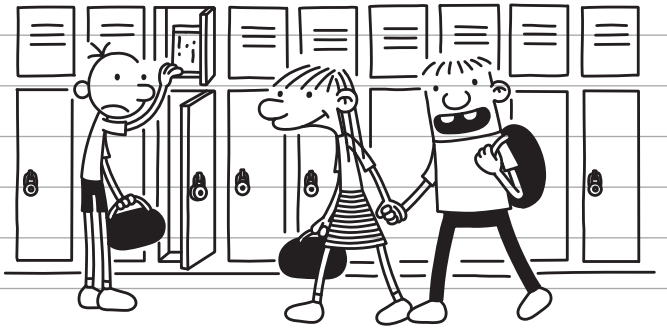

Ver mi, ROWLEY je ten posledný človek na svete, od ktorého by som čakal, že si nájde frajerku.

Odjakživa som si myslel, že baby budú letieť na mňa a z Rowleyho vyrastie starý mládenec, ktorého budú všetci tak trochu ľutovať.

Asi by som mal Rowleyho pochváliť, že sa mu podarilo nájsť babu, ktorej sa skutočne páči. Lenže kto povedal, že sa z toho musím tešiť?

Kedysi sme sa s Rowleym bavili len sami dvaja a mohli sme si robiť, čokoľvek nám napadlo. Napríklad, keď sa nám v škole pri obede zachcelo fúkať bubliny do kakaa, hneď sme sa do toho pustili. Skvelé časy!

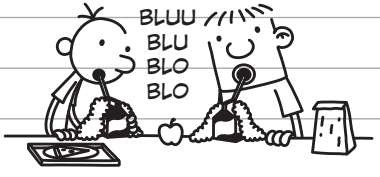

Odkedy k nám pribudla Rowleyho frajerka Abigail, všetko sa zmenilo k horšiemu.

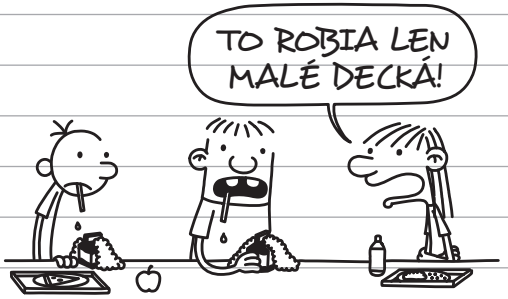

Vláči sa s ním takmer všade. Aj keď mu dá na chvíľu pokoj, zdá sa mi, že je stále s nami. Minulý víkend som Rowleyho pozval, aby u mňa prespal, nech sa trochu môžeme baviť aj sami dvaja. Asi po dvoch hodinách som pochopil, že žiadna zábava nehrozí.

A keď sú naozaj spolu, je to pre mňa ešte neznesiteľnejšie. Nevadí mi, že sa držia za ruky, ale odkedy sa dali dokopy, Rowley už nemá ani samostatný NÁZOR.

Dúfal som, že ich to onedlho prestane baviť a všetko sa vráti do normálu, ale zatiaľ to tak vôbec nevyzerá.

Podľa mňa to už zachádza priďaleko. Všimol som si, že Rowley sa vo všeličom mení, napríklad si začal inak česať vlasy a nosiť lepšie oblečenie. ZARUČUJEM TI, že za všetko môže Abigail.

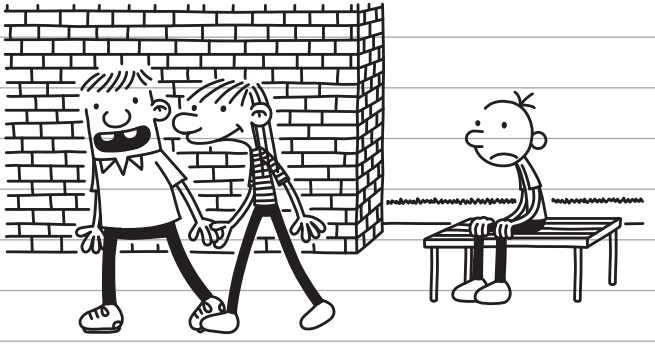

Ja som sa s ním predsa kamošil celé roky, ak má niekto právo Rowleyho meniť podľa svojho, som to ja.

Nerozumiem, ako človeku môže dať kopačky najlepší kamoš, ale presne tak som dopadol.

V zime sme s Rowleym narobili snehové gule a strčili sme ich do mrazničky, aby sme si mohli zahrať guľovačku, aj keď sa oteplí.

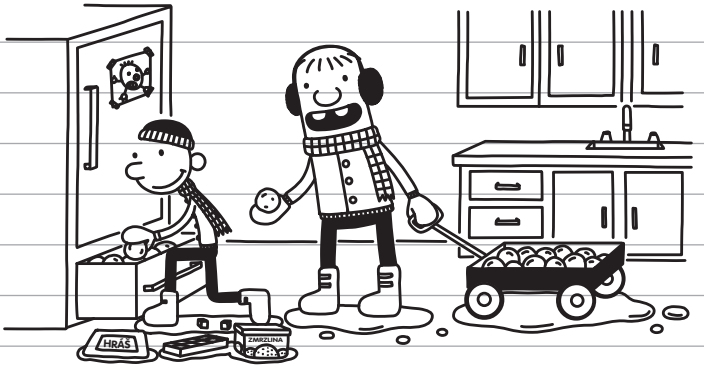

Včera sa konečne poriadne vyjasnilo, tak som sa s nimi odtrepal k Rowleymu. Zrazu sa tváril, že to je pod jeho úroveň.

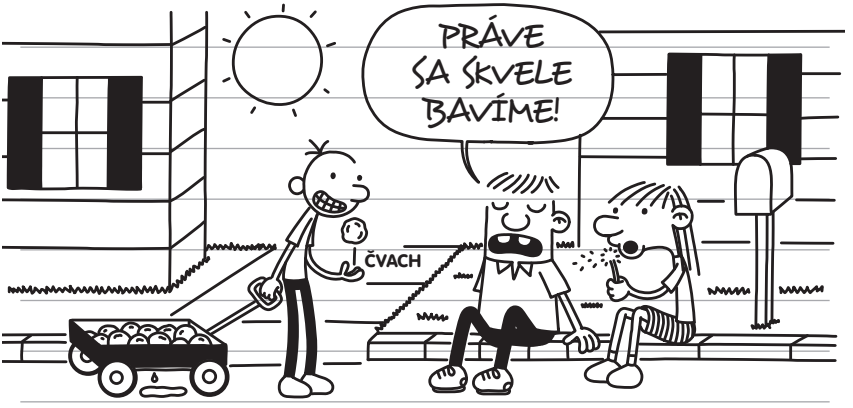

Najhoršie je, že ja som sa k Abigail vždy správal slušne, prisahám, ale ona ma NENÁVIDÍ. Odkedy začala chodiť s Rowleym, snaží sa nás rozdeliť.

Lenže kedykoľvek sa to Rowleymu pokúsim naznačiť, melie si v kuse to isté:

Najradšej by som mu poriadne vynadal, ale to si nemôžem dovoliť, lebo bez neho by som asi prepadol.

Anglinár nás núti, aby sme mu všetky úlohy odovzdávali ručne napísané. Ibaže mňa vždy príšerne rozbolí ruka, keď sa moc dlho snažím písať písaným. Robí to za mňa Rowley a za každú prepísanú stranu mu platím kreker s arašidovým maslom.

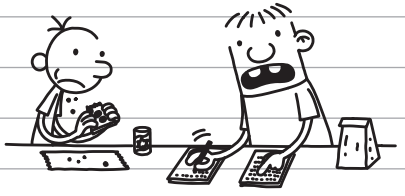

Keby som si úlohy zrazu začal písať sám, učiteľ by si určite všimol, že rukopis vyzerá inak.

S Rowleym teda musím vydržať, aspoň kým nenájdem niekoho, kto vie presne napodobniť jeho písmo a tiež zbožňuje krekery s arašidovým maslom.

Úlohy mi Rowley ešte píše, ale Abigail nám prekazila niečo oveľa dôležitejšie: spoločnú cestu do školy. Chodievali sme spolu, ale najnovšie Rowley vždy chodí okľukou až k Abigail, aby odprevadil ju.

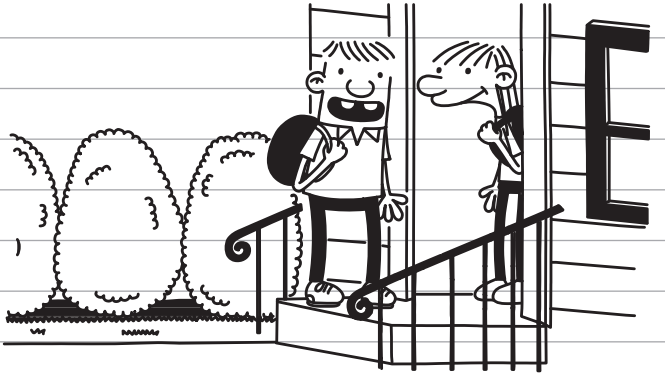

Prekáža mi to z viacerých dôvodov. Po prvé, Rowley mal vo zvyku chodiť kúsok predo mnou a sledovať, či na chodníku nie je psie hovienko. Ani neviem spočítať, koľkokrát mi tým zachránil topánky.

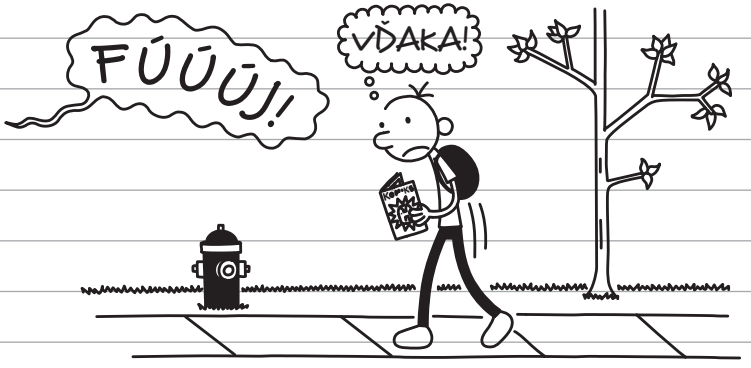

Jeden pes nás strašne neznáša, a keď prechádzame okolo jeho domu, musíme si fakt dávať bacha. Je to odporný rotvajler Rebel, ktorý najradšej zo všetkého utekal z dvora a naháňal nás celou cestou do školy.

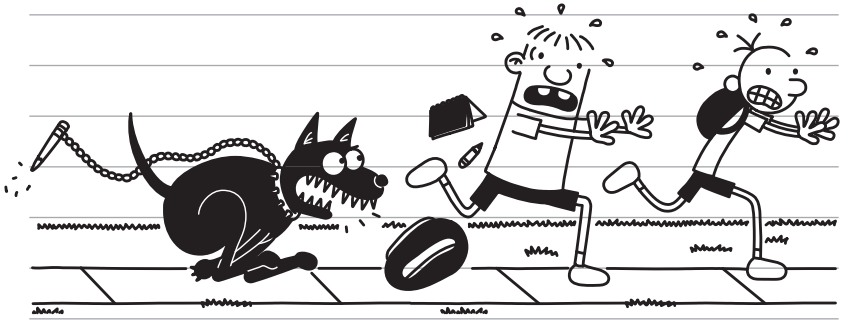

Jeho majiteľ si nakoniec dal postaviť elektrický plot, aby mu Rebel nemohol zdrhnúť. Už nás nemôže naháňať, lebo keď vybehne z pozemku, obojok mu dá elektrický šok.

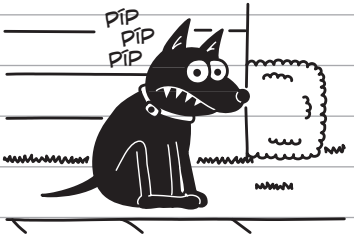

Odkedy sme sa o tom obojku dozvedeli, radi doňho zapárame.

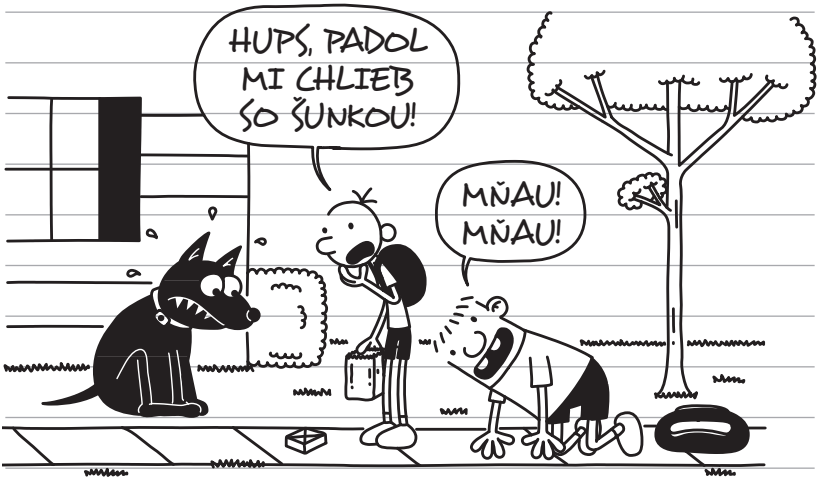

Ibaže Rebel časom zistil, že pokiaľ na chodník nevystrčí obojok, elektrický šok nedostane.

Keby ma Rowley nevaroval, už by som do niektorej z jeho smradľavých mín dávno šliapol.

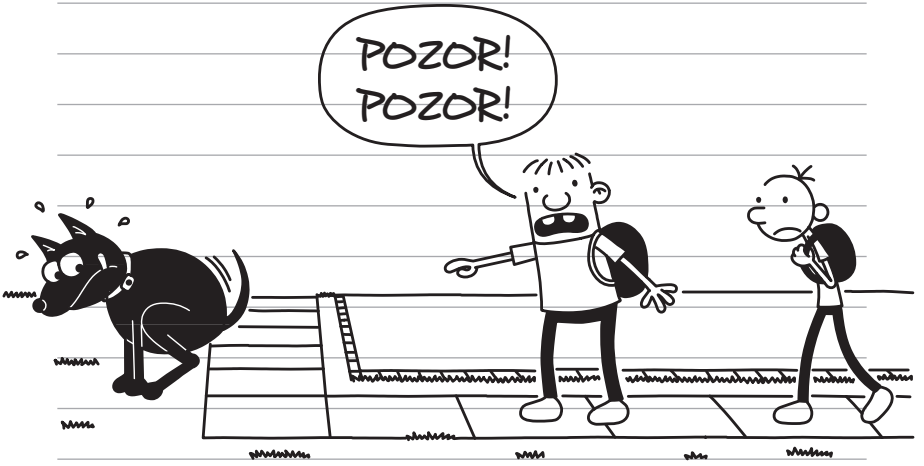

Rowley mi cestou chýba aj preto, že si v poslednom čase musíme vláčiť takmer všetky učebnice do školy a zase späť.

Školský rok sa pomaly končí a učitelia nám dávajú šialene veľa úloh, takže knihy potrebujem aj doma.

Ja na takú ťarchu nie som stavaný, ale Rowley je ako ťažný kôň, on hravo zvládne aj dva batohy.

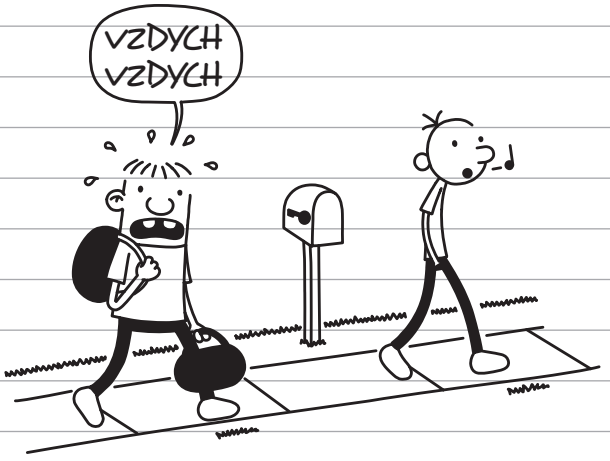

Smola je v tom, že Rowley teraz rovnako ochotne pomáha Abigail. Začínam ju podozrievať, že sa s ním dala dokopy, len aby ho mohla využívať.

Ako Rowleyho dobrý kamoš to dosť ťažko znášam.

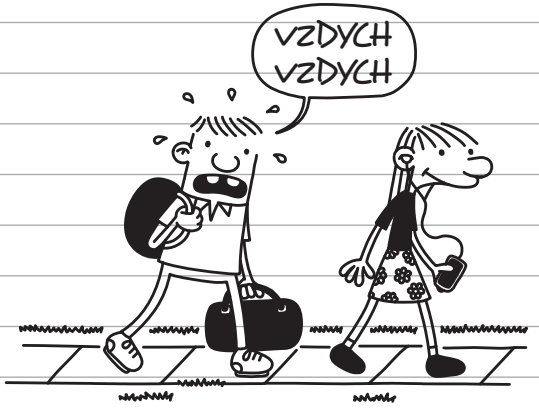

Utorok

Dostal som celkom dobrý nápad, ako si môžem poradiť s ťažkými knihami. Ráno som si požičal kufor na kolieskach, ktorý tatko nosieva na dovolenky, a cestou do školy som sa ani nezapotil.

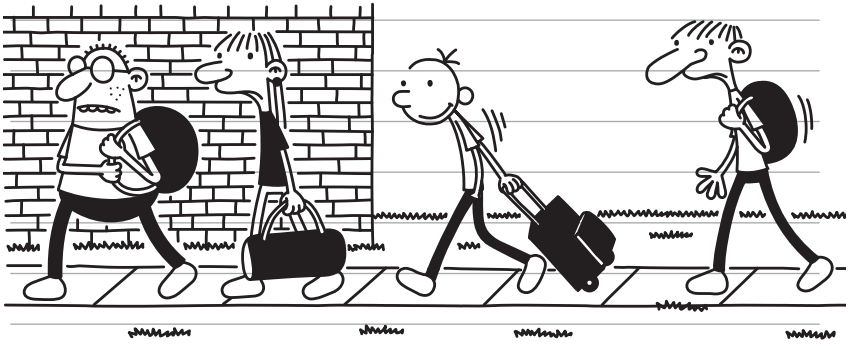

Zvládol som to pomerne rýchlo, ale sčasti aj preto, že pri dome ujo Šandovala vždy poriadne pohnem zadkom.

Každú zimu, keď sa začne snehová búrka, Šandoval zapichne dlhé tyče do zeme vedľa svojej príjazdovej cesty, aby chlapík v snežnom pluhu vedel, kde má odhŕňať.

Po poslednej chumelici sme tam s Rowleym nenápadne nabehli, vytiahli sme tyče zo zeme a chvíľu sme sa s nimi bláznili.

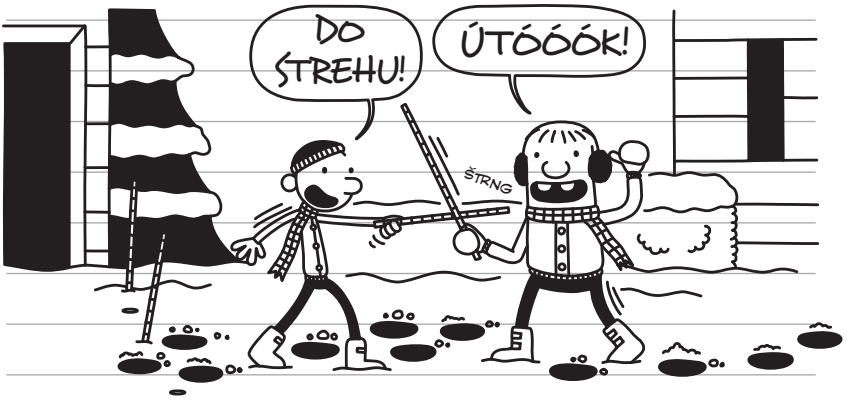

Palice sme síce vrátili, ale asi sme ich zapichli trochu vedľa. Keď prišiel snežný pluh, Sandovalovu príjazdovú cestu minul o nejaké tri metre.

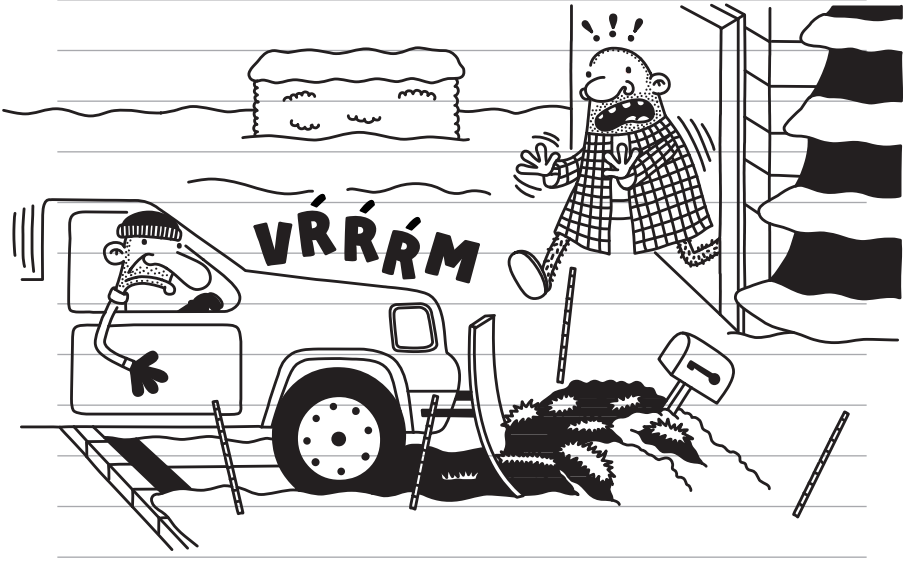

Odvtedy Sandoval čaká, kedy sa zase ocitneme pri jeho dome, aby nám to poriadne zrátal. Zatiaľ som na také stretnutie nenabral odvahu a už vôbec by som sa mu nechcel ukázať na oči celkom sám.

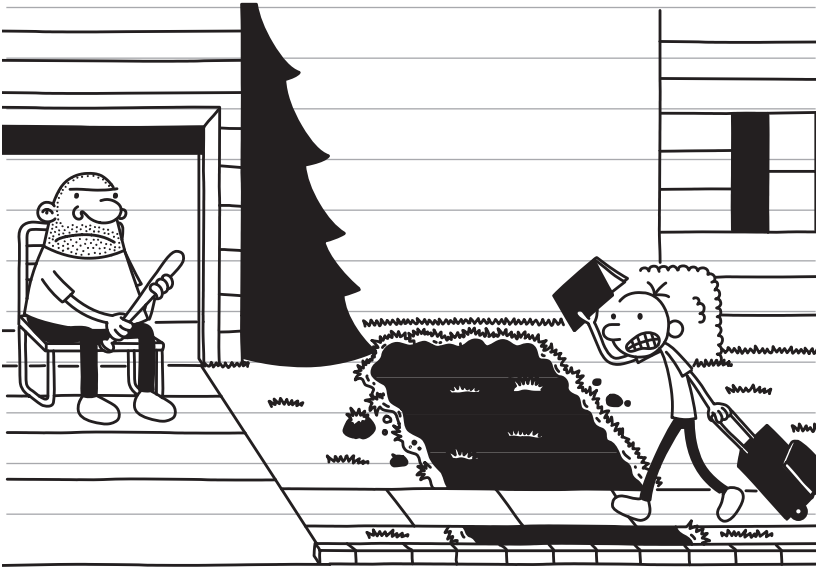

Sandoval nanešťastie nie je JEDINÉ nebezpečenstvo, čo na mňa striehne medzi domom a školou.

Odkedy rozkopali ulicu, kde býva naša babka, lebo tam niečo opravujú, musím chodiť okľukou. Vedie rovno popri lese, kde sa potulujú Mingovci.